

Satahanka IX virallinen leirilehti Nro 3

5.8.1998

Leirinjohtajan terveys horjuu? Viekö stressi voiton? s.8

Ovatko punkit vaarallisia? Lue huominen Fendari...

**Fendarin
suuressa
maanumerossa:**

Suuri lastentarhatesti
Annan tamagotchi kuoli
Fendari paljastaa aamumetelin lähteen
Traaginen meripelastusdraama Itämerellä

sivu 3
sivu 3
sivu 5
sivu 6

Julkaisija: Satahanka IX

Fendarin toimitus

Päätoimittaja

Olli Kuivalainen

Toimitussihteerit

Mikko Laaksonen

Kirsti Räsänen

Taitto

Mika Korppinen

Mika Lakka

Toimituskunta

Matias Autio

Teppo Hakkarainen

Jonna Holopainen

Lauri Ivaska

Tiina Jääskeläinen

Katariina Kallio

Suvi Laaksonen

Tuomas Lönnberg

Joonas Martikainen

Dominique Neuen

Fanny Omen

Timo Painilainen

Pekka Pietikäinen

Juha Rautio

Sari Siimes

Sofia Sundberg

Juhani Vainio

Linda Vesterlund

Piirroksat

Mikaela Akrenius

Riitta Kumpulainen

Valokuvat

Outi Järvinen

Tuomas Karimo

Annukka Niva

Tuomo Raappana (kannen kuva)

Paula Viikari

Painopaikka

Mariehamns Tryckeri

Painos: 600 kpl

Pääkirjoitus

Olin illalla kovin väsynyt. Oli jotenkin maailmanmurjoma olo. Kävin iltapesulla ja vaihdoin vielä illan viimeiset kuulumiset siinä vessan ovella. Ohi käveli vanha lippukuntakaverini. Tiesin hänen tekevän töitä leirin keittiöllä ja näin hänen olevan lojen uupunut. Olinhan kuullut keittiön pitkistä ja raskaista päivistä. Silti jaksoi Heidi iloisesti hymyillen toivottaa minulle hyvät yöt. Minulle tuli hyvä olo.

Kunpa me jaksaisimme, ihan noin yleensäkin. Ystävä vierellä tarvitsee meitä ja me tarvitsemme heitä. Hymyillään vaikka läpi kyynelten.

Ystävällistä keskiviikkopäivää!

Kirsti

Allikin lukee Fendarin treffipalsta (Outi)

Merimieskirkon kulmilta

TUNETKO VASTUUSI ?

Kaksi partiotyttöä, Riikka ja Leena, kävelivät metsässä poimien juuri kypsyneitä mustikoita. "Haistan savun tuoksun", Leena sanoo. "En minä haista mitään", toteaa Riikka. Pian tyttöjen marja-astiat täyttyivät. He olivat juuri lähdessä kotia kohti, kun he havaitsivat uhkaavan metsäpalon. Leena lähti heti juoksujalkaa hälyttämään palokuntaa ja Riikka ryhtyi sammuttamaan palon alkua. Pian palokunta tuli paikalle Leenan opastamana. Uhkaava palo saatiin sammumaan. Illalla Riikka ja Leena miettivät, miksi ihmiset eivät tunne vastuuta luonnosta, jonka Jumala on heille antanut.

Me partiolaiset osaamme arvostaa luontoa. Partioihanteissa sanotaan 'auttaa ja palvella', 'tuntea vastuunsa ja velvollisuutensa', 'rakastaa ja suojella luontoa'. Raamatussa sanotaan: "SINÄ TEIT HÄNESTÄ LÄHES KALTAISESI OLENNON, SEPPELOIT HÄNET KUNNIALLA JA KIRKKAUDELLA. SINÄ PANIT HÄNET HALLITSEMAAN LUOTUJASI, ASETIT KAIKEN HÄNEN VALTAANSA." (Psalmi 8:6-7). Arvostammeko kaunista luontoa ja osaammeko kiittää Taivaanisää siitä ?

Antti-Jussi Pulli

(Annukka)

Touhua ja tohinaa leirilastentarhassa

Pienet jalat vipeltävät sinne sun tänne, liukumäki on kovassa käytössä, kuten myös keinut. Iloisia kiljahduksia kuuluu aina jostain suunnalta. Kaiken keskellä muutama johtaja pitelee ohjaksia käsissään (kuvainnollisesti, siis). Kaikesta voidaan päätellä, että ollaan saavuttu leirilastentarhaan.

Tänään 6 vuotta täyttävä Anna räpläilee tamagotchiaan.

-Se pääsi kuolemaan ja nyt yritän herättää sitä henkiin.

Anna ei ole ensimmäistä kertaa pappia kyydissä:

-Me oltiin jo Loistollakin ja siellä oli ihan mukavaa...

Leirin aikana lapset ovat jo käyneet kiviretkellä raunioilla ja tutustumassa satamaan, jossa he pääsivät Lola-laivan kannelle. Anna on viihtynyt Satahangalla oikein hyvin, mutta hän lähtee pian pois sukulaisiin.

18-vuotias Hanna Tupshaukoista katselee iloista touhua Lastentuvassa.

-Toimenkuvaani kuuluu näiden lasten vahtiminen ja joidenkin askartelujen ohjaaminen. Nytkin pitäisi värkätä osmonsolmu, mutta ei nämä ole oikein

kiinnostuneita.

Hanna uskoo lasten viihtyvän hoitopaikassaan ja hän itsekkin pitää työstään.

-Työpäivät eivät ole kauhean pitkiä, mutta ne vaativat pientä etukäteissuunnittelua, sanoo Hanna lopuksi.

Päiväkodin johtaja Kristiina Runsten esitti toivomuksen, että entistä useammat vanhemmat käyttäisivät hyväkseen päiväkodin palveluja.

-Järjestämme monenlaista ohjattua toimintaa. Esimerkiksi keskiviikkona teemme retken Maarianhaminaan, ja sille retkelle voi ilmoittautua tänne Lastentupaan. Tarjoamme nimenomaan väliaikaista lastenhoitoapua, jotta lasten vanhemmatkin saisivat muutaman vapaahetken. Ohjatun toiminnan järjestäminen lapsille on tärkeää jo siitäkin syystä, etteivät nämä pienet tulevat partiolaiset pitkistyisi leirillä, kertoo Kristiina lopuksi.

Sari

Rantaleijona Antti
Valtola (Annukka)

Satahangalla sattuu ja tapahtuu

Päivän profiilissa baywatchit

Tämän päivän profiiliin Fendarin toimittaja löysi rannan tuntumasta päivää paistattelemaa Antti Valtolan Auran Tähtipojista (V-SP) sekä Kalle Riihimäen Tampereen Kotkat (Häme) laivueesta. Pienen vastustuksen jälkeen he suostuivat kuitenkin vastaamaan muutamaan kysymykseen.

Onko ollut kiireistä? -On. Eilen olimme scout-jollien SM/MM:ssä valvomassa koko päivän, he kertovat.-Baywatcheille kuuluu rannan vahtaamisen lisäksi myös vesiturvallisuus. Rantavahdin päivä alkavaa aamulla kahdeksalta ja kestää ilta seitsemään. Tiimissä on kolmetoista henkeä ynnä käytettävissä kaksi sukeltajaa, kaksi kumivenettä sekä Buster-vene, jonka paikalle hinauksesta sai kiitokset S/Y Henrika.

-Kaikki on organisoitu. Mitään ei puutu, uhoavat baywatchit. Ainoaksi puutteeksi he mainitsevat teltasta puuttuvan kaminan.

Mitä Baywatch-tiimi tarjoaa? -Meillä on täällä beachvolley-kenttä, uimahyppylava... Hmm. Miss Baywatch Pamela Anderson Lee Bikini Contest (hymyilyä) ja ainakin uimavalvontaa, tilittää Antti. -Kaikkee kehitellään koko ajan lisää, lisää Kalle.

Oletteko tyytyväisiä leirialueeseen? - Aivan mahtava. Soveltuu kaikin puolin hyvin leiriläisille ja yhdessäolohan täällä on tärkeintä, kommentoi Antti. - Luonnonsuojelukin on helpompi huomioida leirintäalueella kuin metsässä, jatkaa Kalle. Odotukset loppuleiristä? - Elämyksiä!

Juha

A trip to Åland

On Thursday, we, the luxembourgish scouts (23 people) took the plane (a Fokker 50) from Luxembourg to Copenhagen. After quite a long waiting time, we finally took off from the "Findel" (=Luxembourg's most famous airport). We passed the flight without further incidents (no usual Fokker 50-shakes) and we finally arrived in Copenhagen. From there, we flew to Stockholm. After many hours of non-stop journey, everybody was looking like a zombie, due to the lack of sleep...

In Stockholm, we stayed at the youth hostel, a ship on the port of Stockholm. The day after, we had arranged to meet some Swedish scouts who had organized a guided tour for us. They were very nice and friendly and showed us the attractions of Stockholm. In the evening, they prepared Swedish specialities for us and we played a game close to baseball.

The next day, we had to get up very early (5.30 a.m.) and carry our backpacks, which seemed to be even heavier than the day before, to the ferry. "Isabella" was very gentle with us and we could get some sleep in order to get some energy back. As we woke up our ship had reached Åland. After waiting for some time at the port of Mariehamn, a bus took us to the camp place.

We would conclude that it was surely the longest and hardest trip most of us had done. However, we think that it was interesting and amusing rather than tiring.

Dominique and Fanny

Marhällan

Marhällanin sektoriloisto on antanut nimensä alaleirille numero 6. Sen venekuntien määrää ei tunneta, mutta asukkaita on tarkalleen 89. Ensi yritys tutkia elämänmenoa alaleirissä epäonnistui, paikalla ei ollut ketään! Lounasaikaan Marhallankin heräsi eloon, ja saimme haastattelun eräältä leirin kansainväliseltä vieraalta.

"Uhrimme" Christine Vlachou on kotoisin

Kaikki Satahangat ovat myös partiohistoriaa

Suomen Partiomuseon leirinäyttely esittelee vanhojen Satahanka-leirien tunnuksia monin tavoin. Nähtäväksi on aseteltu leirihuiveja, julisteita, leirikirjoja, kirjekuoria, leirimerkkejä ja vyömerkkejä. Tälle vuosituhannen viimeiselle Satahangalle ei perinteistä metallista vyömerkkiä enää tehty. Leirikirjamme kertoo, miten Satahanka-nimi on suoraan Kalevalasta. Museon näyttely havainnollistaa näiden leirien tunnuskuvioiden kehitystä yli neljän vuosikymmenen aikana. Partiomuseon näyttelyn asiantuntemus myös oikaisee leirikirjassamme nyt mainitun toisen Satahangan ajankohdan: Tuo leiri pidettiin Lauri Winterin johdolla Helsingin Itä-Villingin saarella heinäkuun lopussa jo vuonna 1960.

Suomen Partiomuseon näyttelymestari Yrjänä Nenosen mukaan museon Satahanka-kokoelmat ovat nekin vielä epätäydellisiä. Kaikki materiaali ja kaikenlaiset lahjoitukset ovat alati tervetulleita museomme kokoelmiin.

Yrjänä haluaa samalla lämpimästi kiittää

kaikkia niitä partioystäviä, jotka tälläkin leirillä ovat esimerkillisesti täydentäneet museon arvokkaita kokoelmia myös Satahanka-leirejä ja muuta meripartiotoimintaa koskevilta osin.

Suomen Partiolaisten Sankarimerkki on kautta aikojen myönnetty yhdelle partioalukselle miehistöineen, kertoo Suomen Partiolaisten ansiomerkkitoimikunnan puheenjohtaja Opi Koskela. Myös tuosta partiotyttöjen esimerkillisestä toiminnasta kertoo erikoisnäyttelymme.

Solmut kuuluvat perinteisimpiin meripartiotaitoihin. Jokainen leiriläinen ja taitavinkin meripartiokonkari voi testata taitojaan Partiomuseossa Ilmari Rinteen tekemien tyylikkaiden solmutaulujen edessä.

Meripartiomainen tietovisa Partiomuseon näyttelyteltassa jatkuu. Maanantaina visailuun oikein vastanneiden kesken arvotun pienen palkinnon voitti Sanja Sumiala.

Jyrki Tuominen

Paidan värjäystä alaleirin illanvietossa (Paula)

Kreikasta. Hän tuli tänne lentäen ensin Helsinkiin ja sieltä Turun kautta Maarianhaminaan. Tiedustelimme, miltä leirielämä Suomessa on maistunut.

- Pretty nice until now. You have exercises here, oli Christinen vastaus. Mielipide ruoasta, kenties hieman yllättäenkin, oli yksinkertainen

- Not enough.

Leirillä ulkomaalaiset osallistuvat samaan ohjelmaan ja taipuvat samaan aikatauluun kuin suomalaisetkin. Aikaiset herätykset

eivät kuitenkaan saaneet liian jyrkkää tuomiota.

-Not too bad. It's not six o'clock, kuvastaa Christinen partiomaista asennetta. Ympäröivä saaristo oli hänen mielestään kaunis, vähän niinkuin Kreikassa, mutta vihreämpi.

Pekka ja Tuomas

Yli, ali ja välistä...

Pannunalusia köysipisteestä

Lähellä uimarantaa sijaitsevasta katoksesta ei kuulu ääniä juuri ollenkaan. Kuinka yli 50 leiriläistä on saatu noin hiljaisiksi? Syy tähän mysteerin selviää pian: kaikki köysipisteessä olevat vääntävät pientä pannunalusta kieli keskellä suuta!!

Ville Vartiainen Auran Tähti Pojista ei ole omien sanojensa mukaan koskaan aikaisemmin tehnyt köysitöitä, mutta homma näyttää siitä huolimatta sujuvan ripeästi.

-On tää kyllä aika vaikeeta, mutisee Ville Kun kysyn Villen mielestä leirin parasta asiaa, on vastaus lyhyt, ytimekäs ja yksioikoinen -Kioski!!!

Mitään kritiikkiä ei nuorella miehellä ollut leiristä eikä ohjelmapisteistä esittää.

Emilia Kallio Pyhärannan Korpiankkureista kiittelee pisteen hyviä ohjeita ja neuvoja

-Niiden ansiosta tää ei ole niin vaikeata.

Lehden saamien tietojen mukaan kaikki ovat saaneet aikaiseksi jonkinlaisen kyhäelmän.

Pisteen ylijohtaja Nalle kiittelee

leiriläisten innostuneisuutta:

-Kaikki ovat olleet ihan täysillä mukana. Välillä ollaan kyllä liiankin innokkaita, niin ettei lueta ohjeita kunnolla, ja sitten tulee virheitä.

Köysipistettä on suunniteltu viime syksystä saakka.

-Oli kaksi vaihtoehtoa tähän pisteeseen: joko nämä köysityöt tai sitten Loistollakin toteutettu "kymmenen tapaa tehdä tulta".

Köysi-idea vei voiton, Nalle kertoo.

Hänen mukaansa avaimet pisteen onnistumiselle löytyvät huolellisesta valmistautumisesta ja harjoittelusta. Nalle sanoo tekevänsä pisteessä valmistettavan

pannunalusen kymmenessä minuutissa. Yleensä pisteen ensimmäiset leiriläiset ovat valmiita puolisen tuntia työn aloittamisen jälkeen.

-Mallia ei ole otettu mistään suoraan, olemme muokanneet yhtä ohjetta Arvo Kinnusen kirjasta "Purjelaivakauden köysimatot", sanoo Nalle ja kehaisee vielä, että katos on ehdottomasti eräs pisteen suurista eduista; sateen sattuessa pannunalustaa ei tarvitse tehdä sateessa vaan katos suojaa mukavasti sekä vedeltä että tuulelta!!!

Sari

Pannulappu, tuo perinteinen köytökappistus löytyy muotonsa köydestä (Outi)

"Autan vain isää..."

Eilen aamulla kävimme haastattelemassa Jennifer Niemistä ja hänen toimenkuvaansa ja tällaista tietoa "tongimme" hänestä.

Jennifer Nieminen on viestinnän "avunantaja" ja viestirastin kouluttaja. Haastattelussa hän kertoi, että hän on ensimmäistä kertaa leirillä kouluttamassa ja tekemässä yleensäkin viestintähommia. Hän tuli leirille (kuten otsikossa kerrottiin) vain auttamaan isäänsä, joka oli pyytänyt apua viestiliikenteen rakentamiseen ja toteuttamiseen. Hän on "oppinut" tiedot viestinnästä isältään. Omalla koulutusrastillaan hän kuitenkin opasti leiriläisiä tekemään "häätäntennin". Muiden viesti-ihmisten mielestä Jennifer on paikan "pomo", joka tietää kaiken, mutta Jennifer itse ei ollut aivan samaa mieltä...

Tiina ja Jonna

Aamuinen möly on viestinnän

aikaansaannosta...

HYVÄÄ HUOMENTA! ON KESKIVIIKKOAAMU...

Kaikki luultavasti tietävät mitä viestintä tarkoittaa...Jos et niin.. viestinnän tarkoituksena on saada viestejä oikeille ihmisille oikeaan aikaan... eli heti.

Kävimme tutustumassa viestinnän "koppiin" ja sen sisältöön. Viestintäryhmässä on 8 henkilöä, vahinko vain kukaan ei osaa kunnolla ruotsia...ja kuulemma englannintaitokin on vähissä... Viestintäkopissa on monta radiota, joilla he "salakuuntelevat" mm. TURVA:n, sataman ja viestiliikennekoulutuksen radioliikennettä. Viestin ansiota ovat aamuhätykset, soittopyynnöt jos vaikka vanhemmillesi tuli ikävä ja ulkopuolisen avun hälyttäminen. Viestillä ja satamalla on myös oma puhelin, josta he voivat keskustella laivojen saapumisista,

lähtemisistä yms.

Tiina ja Jonna

Jessica huolehtii leirin mölystä (Outi)

Ehtoollisvesper

Upea auringonlasku, peltipurkkilyhdyt ja Notvikstornetin historialliset rauniot loivat arvokkaat puitteet maanantai-iltaiselle ehtoollisvesperille. Arvokkuutta toi varmasti myös Sundin seurakunnan kirkkoherran ystävällisesti lainaama ehtoolliskalkki, täyttä hopeaa vuosimallia 1733! Pappina toimi Sakari Lehmuskallio, muun muassa partiolippukunta Lätynkääntäjien perustajajäsenenä sekä LätKän ansiomitalin numero yksi kantajana kunnostautunut partiojohtaja. Musiikista vastasi merimieskiron kanttori Antti Pulli ja ehtoollisen jakamisessa avusti hänen poikansa Antti-Jussi Pulli. Koko tilaisuus aina uskontunnustusta myöten hoitui hienosti molemmilla kotimaisilla. Näitä ymmärtämättömille olisi ilmeisesti ollut tarjolla myös englanninkielinen messu, mihin ei kuitenkaan ollut tarvetta. Kuten ehtoollisella yleensäkin, ikärajana pidettiin viittätoista vuotta. Vapaaehtoiseen jumalanpalvelukseen oli

saapunut nelisenkymmentä henkeä, joista suurin osa oli reilusti säädettyä vanhempia.

Pekka & Tuomas (kuva Paula)

Hetki leirinjohtajan seurassa

Vilkasliikkeinen leirinjohtaja meillä ainakin on! Etsin ja kiersin ja hain leirinjohtajaa hyvän tovin (puoli päivää), kunnes tärppäsi. Leirinjohtaja oli kiertelemässä leiriään ja myhäili varsin tyytyväisen oloisena.

Kari "Puni" Kiesiläinen on 48-vuotias koulunjohtaja Turusta. Lippukunta on Turun Partio-Sissit, jossa hänen roolinsa on olla lippukunnanjohtajan esimies, oikeasti siis hallituksen puheenjohtaja. Partiouransa hän aloitti 7-vuotiaana Tammisaarella ja sitten muutettuaan 11-vuotiaana Turkuun aloitti nykyisessä lippukunnassaan. Satahankoja hän ollut vahvasti tekemässä ja paljon. Kaikesta päätellen punaisista, kakkäristä hiuksistaan (eikä ole muuten permanentatut!) nimensä saanut Puni on varsinainen partiokonkari!

Yhdeksannen Satahanka-leirin leirinjohtajan pestin hän otti vastaan kaksi vuotta sitten. Tehtävä ei ole ollut stressaava, päinvastoin. Puni keräsi laivapäällystöön varsinaisia

luottopakkeja, kavereita, joiden hän tiesi osaavan hoitaa hommat paremmin kuin hyvin. Siinä Puni onkin onnistunut, niin levollisen ja rauhallisen oloinen herra oli!

Tämänkertaisella Satahanka-leiripaikalla Puni kävi ensimmäisen kerran jo kymmenisen vuotta sitten ja ihastui paikkaan. Hän on kovin kiinnostunut historiasta, eikä tiennyt missä olisi upeammat puitteet järjestää avajaisia ja päättäjäisiä kuin Bomarsundin linnanraunioilla! Sitä paitsi Punin mielestä oli aika kokeilla ns. peltoleiriä ja oli tyytyväinen jo paikalla olleista vessoista ja suihkuista. Niiden rakentelu kun vie paljon rakennusleirienergiaa.

Tästä päästiinkin Punin suuriin visioihin, joihin kuuluu unelma valtakunnallisesta partiokoulutuskeskuksesta. Tämän tyyppinen paikka voisi olla hänen mielestään ihanteellinen sille, koska tänne pääsee hyvin veneilläkin. Asialla alkaisi olla kiire kohta, sillä tämänkaltaiset paikat alkavat olla vähissä.

Seuraavaksi otin selvää vähän kummallisesta huhusta, joka kiertää Satahanka-leirejä ja liittyy ihmeelliseen hälytyssireeniin. -Kiistan olevani asian

Totti kävi leirillä

Suomen Partiolaiset puheenjohtaja Matti "Totti" Toivonen saapui leirillemme maanantaina. Maanantaina hän tutustui alueeseen, tiistaina on vuorossa ohjelmapisteissä vierailu ennen keskiviikon kotiinlähtöä. Totin mielestä leirillä vallitsee ennen näkemätön rauhallisuus. Totti haluaa kehottaa lehden lukijoita elämyksien hankintaan!

Sankariteko merellä

Tiistai-iltapäivänä m/s Pelle pääsi varsinaiseen työhönsä hinatessaan konevikaisen s/y Henrikan laituriin selältä ajelehtimasta. S/y Henrikan konevian syy ei tätä kirjoitettaessa ole vielä selvillä.

takana millään muotoa, sanoo leirinjohtaja kiivaasti kysellessäni tekijöitä. Syyllisiä kuulemma voi etsiä Satakunnan tienoilta Porin eteläpuolelta...

Lopuksi pyysin Punia luonnehtimaan vähän itseään. Hän sanoi hoitavansa näitä partiojuttuja huumorilla ja suvaitsevasti. Tärkeää on muistaa inhimillinen tatsi ja aito välittäminen ja ystävyys -partiohenki. Hän haluaa myös osaltaan tarjota näille partiotyöille ja -pojille jotain samaa kuin hän sai aikoinaan kokea ollessaan leiriläisenä Satahangalla.

Kirsti

Bomarsundin linnoitus

Bomarsundiin oli tarkoitus rakentaa mahtava linnoitus. Sitä ei ollut niinkään suunniteltu puolustustarkoituksiin vaan asevarastoksi, laivastotukikohdaksi ja saaren hallintokeskukseksi. Linnoituksen viereen rakennettiin saaren ensimmäinen ”pääkaupunki“, Nya Skarpans ja linnoituksen komentaja toimi samalla myös saaren komendanttina.

Linnoituksen rakennustyöt aloitettiin vuonna 1830. Linnoitus rakennettiin tiilestä ja muurit päällystettiin viisi- ja kuusikulmaisilla graniittikivillä. Juuri näistä kivistä on SATAHANKA IX-leirin tunnus saanut muotonsa! Porttihilvit ja kanuuna-aukot ympäröitiin vaaleammalla graniitilla.

Rakentaminen sujui verkkaisesti. Työvoimana käytettiin pakkotyöhön määrättyjä puolalaisia, ukrainalaisia ja valkovenäläisiä sekä elinkautisvankeja, jotka hakkasivat kiviä rautakahleet jaloissaan. Rutto, kolera, punatauti ja raskas tappoivat rakentajia joukoittain. Linnakkeen kirkon kuolinkellot soivat tiheään ja vainajat soudettiin viereiselle Prästön saarelle ja haudattiin johonkin sen monista hautausmaista, kukin uskontonsa mukaisesti.

Päälinoitus rakennettiin hienostuneen ellipsin muotoiseksi ja sitä jatkettiin parilla siipirakennuksella, kaponierilla. Ammusvarasto, kirkko, keittiö, sairastupa nousivat linnoituksen keskelle. Alueen läpi tehtiin suorat tykkitiet. Linnoituksen ulkopuolelle oli suunniteltu yhteensä 14 tykkitornia, joista vasta kolme oli saatu valmiiksi, kun koko komeus oli tuleva tuhotuksi.

Bomarsund oli jo sitä rakennettaessa vanhentunut. Mutta sen minkä se tehokkuudessaan menetti se kiistatta kauneudessaan voitti!

Skarpanssin uudessa yhteisössä elämä kukoisti. Rakennetut upeat huvilat olivat valkoisia ja niiden tornit, verannat ja puutarhat herättivät ihailua. Sellaisia ei oltu aikaisemmin nähty Ahvenanmaalla. Upseereitten ja virkailijojen asuntojen lisäksi rakennettiin myös sairaala, apteekki, koulu ja posti.

Saarelaiset jotka aluksi olivat levottomina

seuranneet armeijan tuloa saarelleen, mutta huomasivat kohta pelkonsa olleen turhaan. Pian huomattiin linnoitustyömaan tuovan saarelle uusia ansaintamahdollisuuksia. Pelkästään joukkojen elintarvikehuolto toi mukavasti ruupia ahvenanmaalaisten kirstun pohjalle. Ja sehän tietysti miellytti oolantilaisia.

Ja se Oolannin sota oli kauhia...

Linnoituksen oli täysin valmina määrä käsittää 5000 miestä ja 500 tykkiä, mutta vihollislaivaston tullessa heinäkuussa 1854 Ahvenanmaalle oli linnoituksen vahvuus vajaa puolet siitä. Paikalla oli 2300 sotilasta, tykkejä oli 120, mutta niistä ainoastaan puolet oli ampumavalmiina paikallaan.

Venäläiset sotastrategit olivat arvioineet, ettei Bomarsundia pystyttäisi meritse uhkaamaan Lumparnin suunnasta. Eteläistä Ängön salmea pidettiin liian ahtaana suurille purjealuksille. Brittilaivastoon kuului kuitenkin useita purjelaivoja joissa oli uusinta tekniikkaa: höyrykäyttöinen apukone! Vaikka siipiratas olikin kovassa aallokossa keho voimanlähde osoittautui se kuitenkin saaristossa verrattomaksi avuksi. Hyökkääjien teknistä ylivoimaa lisäsivät myös rihlatut tykinpiiput. Kanuunoitten kantama oli näillä uusilla aseilla huomattavasti suurempi kuin perinteisillä tykeillä. Laivat pystyivät näin ollen pommittamaan linnoitusta pelkäämättä itse joutuvansa puolustajien maaleiksi.

Tarina jatkuu taas huomenna...

Puni

English Summary

Evening Church

On Monday evening there were almost a holy atmosphere nearby Notvikstornet. Religious happening, with singing and everything like that took place at 10 p.m. Antti Pulli and his son Antti-Jussi Pulli played music. Sakari Lehmuskallio from Turku held the sermon. Reverend Lehmuskallio is also one of the founder members of scout and guide troop Turun

Scoutingen på Åland

Ålands Scoutdistrikt består av 6 kårer: tre skärgårdskårer och tre på fasta Åland. De tre skärgårdskårerna är: Kumlinge sjöscouter, Brändö skärgårdsscouter och Vårdkasarnas scouter på Vårdö. De tre på fasta Åland är Finströms sjöscouter, Sjöscoutkåren spejarna och Ålandsflickorna. Den största kåren för tillfället är Ålandsflickorna. Det finns ungefär 300 aktiva scouter på Åland.

Den första scoutkåren på Åland var en av de första i hela Finland. Den bildades 1910 i Jomala, mitt på Åland. Den scoutkåren finns dock inte längre. Den första blandscoutkåren i Finland bildades i Finström år 1976 då Briggen slogs ihop med Ålandspojkarna och blev Finströms sjöscouter. Finströms sjöscouter är också bland de få som har haft två olika officiella halsdukar parallellt en längre tid.

Varje kår har nästan varje sommar ett eget kåräger och hittills har Ålands scoutdistrikt haft två officiella distriktsläger. Det senaste var förra sommaren på Kumlinge. Det seglas också en hel del. Sjöscoutkåren spejarna har två segelbåtar: s/y Frifågel och s/y Akela. Finströms sjöscouter har en båt: s/y Muffe. Det pågår också rätt många andra aktiviteter, bland annat hajker, både på sommar och vinter, och radioscouting. Det har också hållits flera utekurser på Åland. Förra året medverkade också de åländska scouterna vid självstyrelse festligheterna.

Sofia

Lätynkääntäjät. There were about forty people who participated.

Kindergarten -The Place for Yelling Babies!

Tamagotchis, toys and sand, those things are the most important things in the fenced play area. The little ones have visited the local castles with their guides. The guides are very happy to work with the kids.

Timo & Lauri

ohjelma

Sataystävä -Fendarin oma treffipalsta-

Keskiviikko/Onsdag/ Wednesday 5.8.-98

Loppupäivän ohjelma/Kvälls
program/Program for the rest day

1200 Lounas/Lunch/Lunch
1400 2. Koulutus piste/Den andra
träningsplats/2nd Trainingplace
1700 Päivällinen/Middag/Dinner
1830 Iltanuotio ja lipun lasku/Lägerbål
och flagghalning/Campfire and lowering
the flag
2130 Iltapala/Kvällsmål/Evenings snacks
2200 Hiljaisuus ja iltahartaus
(merimieskirkossa)/Tystnad och
kvällsandakt/Silence and evening church

Torstai/Torsdag/Thursday 6.8.-98

Päivän ohjelma/Dagsording/Program for
the day

0700 Herätys/Väckning/Wake up
0800 Aamupala ja lipunnosto/Frukost och
flagghissning/Breakfast and flaghoistering
0900 1. Koulutus piste/Den 1:a
träningplats/1st Trainingplace
1200 Lounas/Lunch/Lunch
1400 2. Koulutus piste/Den andra
träningplats/2nd Trainingplace
1700 Päivällinen/Middag/Dinner
1830 Urheilufinaalit ja lipunlasku/Sport
finaler och flagghalning/Sport finals and
lowering the flag
2100 Iltapala/Kvällsmål/Evening snack
2200 Hiljaisuus ja iltahartaus/Tystnad och
kvällsandakt/Silence and evening church

Etanoita tiskijonossa

Ruokailijoiden keskuudessa on ilmennyt
valituksia siitä, että tiskijonot ovat liian
pitkiä. Mistäköhän se johtuu?
Pitäisiköhän keittiöhenkilökunnan
investoida lisää astianpesupaikkoja?
Vastaus on ei. Jokaisella leiriläisellä,
johtajalla ja työleiriläisellä olisi aihetta
miettiä kuinka nopeasti tiskinsä tiskaa,
sillä onhan selvää, että jonot lyhenevät
sitä nopeammin mitä vikkelämmin
tiskaa.

Suvi

Karvaiset terveiset kiusaajalle, tunge vaan varvas
lahkeesta läpi!
T: Poika turvajoukoista (hammasharja rules)

Herää unikeko mammakoristas, dead line oli jo!
T: Pink Passion

Hei tua, plikka siältä kalliolta tua... Tuki jollas jolla!
T: Banaanisaapas

Hei sinä tyttö Puolen hehtaarin metsästä! Nasu
kaipaa.

Oetaan hanuritunteja. Pertti Korpela/Ritgrund

Unelmien mies! Kiitos kukista!
T: Epätietoiset telttailijat
PS. Kuka olet?!?

Kolme pitkätukkaista Lahden marjaa etsii sinistä
seuraa Lahden seudulta. Nähdään illalla klo 24.00
rauhoitettulla alueella (tiedätte kyllä missä ja miksi).

Kiitos keittäjille ruoista! Ne ovat olleet parhaita
koko leirillä. Jos täällä ei olisi ollut ravintola
Kahvelia ja hymyileviä ruoanjakajia, olisin jo
lähtenyt takaisin Enontekiöön.
T: Ruonarakastaja

När går nästa bus till Slussen??
Lasse, Jag behöver din hjälp med mina svenska
studier!
Ta kontakt, mormor och morfar vaktar huset och
katten.
Puss och Kram, Ribu

Minttu, unelmieni keijukainen, joka liihottelee öisin
unissani, olen katsellut sinua jo pidempään ja
toivoisin, että saisin jotain enemmän kuin
kaverillista vitsailua... Tule teltalle, puhutaan
syvällisiä ja syödään minttusuklaata.
I'll be waiting. "R"

Terveisiä Jalkaklaanille!
T: Piia ja Elsa

Koska viestiimme ei edelleenkään ole vastattu,
emme me omasta puolestamme yötyömme tähden
ole enää tienneet asiaa Nattens Ögassa hoitaa,
toivoisimme pikaisia yhteydenottoja innostuneilta
henkilöiltä. Viittaamme ilmoitukseemme Fendari 1.
Nimim. 3M

Sinä leiriportin John Travolta, kuin lauantai-illan
huumaa mä sinua odotan. Nimim.Baccara

Uljas yömmen vartija kaipaa treffiseuraa

Skvaller

Hygiengruppen blev arg då deras bastutor flyttades
bort från dagens bästa tidpunkt.

Är det dödarmyggor i farten eftersom
lägerdeltagarnas halsar är så hemskt bitna...

Puni har sagt att om någon klagar på lägret, så är han
bara här som sommarhjälpp!!!

Flaggorna halas (åker ner?!?) och hissas som aldrig
förr på det här lägret.

Lägerchefens hälsa i nerförsbacke? Han har setts på
länk med hovläraren tidigt på morgonen.

In

Taffel
yllepipo
Satahanka-fleecerockar
sol
italienare&greker
sjövättenduschar

Out

vege-maten
Estrella
tält med kossa och pressu
Loisto-flanellskjorta
svag saft
moln
rökrutor